

Мой заповѣда ка слѣхцето.

„Защото Той повелява на слѣхцето си да изгрѣва и на злитѣ, и на добритѣ“.

Ако се зададе тема, да се опрѣдѣли, какво нѣщо е човѣкътъ, философитѣ ще дадатъ едно свое опрѣдѣление, ученитѣ хора ще дадатъ второ опрѣдѣление, религиознитѣ и проститѣ хора ще дадатъ трето опрѣдѣление — всѣки има свое разбирање, свое опрѣдѣление за човѣка. Нѣкой ще каже: човѣкътъ е едно живо същество. Да, но също тѣй съ живи и мравкитѣ, също тѣй съ живи и птицитѣ, също тѣй съ живи и дърветата. Животътъ е общо качество за всички живи същества. Че човѣкъ е едно живо същество, има нѣщо вѣрно въ това, но че и у човѣка има единъ особенъ животъ, какъвто въ животнитѣ нѣма и това е вѣрно.

Второто твърдение, което хората даватъ за човѣка е слѣдното. Тѣ казватъ: човѣкъ е едно мисляще същество. Мислящи същества съ и животнитѣ. Да, но у човѣка има едно особено качество въ мисълта, каквото нѣма въ другитѣ животни.

Най-послѣ ще кажатъ, че човѣкъ е едно морално, едно духовно същество. Такова нѣщо може